

Maaltijden des heren (7)

Genesis 18,10-15
14 juni - Adriaan

Engelen en G'd op bezoek bij Abram

Eens verscheen de heer aan Abraham bij de eik van Mamre, toen Abraham op het heetst van de dag bij de ingang van zijn tent zat. Hij sloeg zijn ogen op en zag plotseling drie mannen voor zich staan. Meteen liep hij van de ingang van zijn tent naar hen toe; hij boog diep en zei: 'Indien ik genade heb gevonden in uw ogen, mijn heer, ga dan niet aan uw dienaar voorbij. Ik zal water laten halen; was uw voeten en rust hier onder de boom. Nu u bij uw dienaar bent zal ik een stuk brood voor u halen om u te sterken voor uw verdere reis.' Ze zeiden: 'Doe dat. Heel graag.' Abraham ging haastig de tent in naar Sara en zei: 'Neem gauw drie schepel fijn meel, kneed het en bak er koeken van.' Daarna liep Abraham naar de kudde, zocht een lekker mals kalf uit en gaf het aan zijn knecht om het snel toe te bereiden. Toen bracht hij hun wrongel en melk, en het kalf dat hij had laten toebereiden, en zette hun dat alles voor; terwijl zij aten bleef hij bij hen staan, onder de boom. Toen vroegen ze hem: 'Waar is Sara, uw vrouw?' Hij antwoordde: 'Daar, in de tent.' Toen zei Hij: 'Het volgend jaar, rond deze tijd, kom Ik bij u terug, en dan zal Sara, uw vrouw, een zoon hebben.' Sara stond te luisteren bij de ingang van de tent, achter hem, de man, hoorde dat. Nu waren Abraham en zij op hoge leeftijd gekomen en de jaren dat een vrouw vruchtbaar is, lagen al ver achter haar. Daarom lachte ze in zichzelf. Zou de liefde voor mij dan nog weggelegd zijn? dacht ze. Ik ben immers verwelkt, en ook mijn man is al oud. Toen vroeg de HEER aan Abraham: 'Waarom lacht Sara, waarom vraagt ze zich af of ze op haar leeftijd nog wel een kind ter wereld kan brengen? Is ook maar iets voor de HEER onmogelijk? Op de vastgestelde tijd, over precies een jaar, kom ik bij je terug en dan heeft Sara een zoon.' Geschrokken ontkende Sara: 'Ik heb niet gelachen.' Maar hij zei: 'Ja, je hebt wel gelachen.'

Exodus 12, 6-20, 26

Seder en Pesach

21 juni - Phil

De HEER zei tegen Mozes en Aäron, nog in Egypte: ²'Voortaan moet deze maand bij jullie de eerste maand van het jaar zijn. ³Zeg tegen de hele gemeenschap van Israël: "Op de tiende van deze maand moet elke familie een lam of een bokje uitkiezen, elk gezin één. ⁴Gezinnen die te klein zijn om een heel dier te eten, nemen er samen met hun naaste burenen een, rekening houdend met het aantal personen en met wat ieder nodig heeft. ⁵

Het mag het jong van een schaap zijn of het jong van een geit, als het maar een mannelijk dier van één jaar oud is zonder enig gebrek.

U moet de dieren vasthouden tot aan de veertiende van de maand. Dan moet heel de verzamelde gemeenschap van Israël ze slachten in de avondschemering. Vervolgens moet u wat bloed nemen en dat uitstrijken over de beide deurposten en over de bovenbalk van de deur van alle huizen waar het lam gegeten wordt. ⁸In dezelfde nacht moet het vlees gegeten worden, op het vuur gebraden. Het moet gegeten worden met ongezuurd brood en bittere kruiden. U mag het niet rauw eten of gekookt in water, maar alleen gebraden op het vuur, met kop, poten en ingewanden. Zorg dat er niets van over is als de zon opgaat. Wat bij zonsopgang nog over zou zijn moet u verbranden. En dit is de wijze waarop u het lam moet eten: uw lendenen omgord, sandalen aan uw voeten, en uw staf in de hand. Haastig moet u het eten, want het is Pasen voor de heer. Deze nacht zal Ik door Egypte gaan en alle eerstgeborenen van Egypte, zowel mensen als dieren, slaan. Aan alle goden van Egypte zal ik het vonnis voltrekken. Ik ben de heer. Maar het bloed aan de huizen zal een teken zijn dat u daar woont. Als Ik het bloed aan uw huizen zie, zal Ik aan u voorbijgaan. De vernietigende plaag zal u niet treffen als Ik Egypte sla. Deze dag moet u tot een gedenkdag maken, u moet hem vieren als een feest ter ere van de heer. Generatie op generatie moet u hem als een eeuwig voorschrift vieren. Gedurende zeven dagen moet u ongezuurd brood eten. Op de eerste dag moet u het zuurdeeg uit uw huizen verwijderen, want als iemand één van die zeven dagen iets eet dat gezuurd is, dan zal die van Israël worden uitgesloten. De eerste en de zevende dag moet u tot een heilige dag uitroepen. Op deze dagen mag u niet werken, behalve dan dat ieder de spijzen die hij nodig heeft mag bereiden. Houd het feest van de ongezuurde broden in ere, want dit is de dag waarop Ik uw legers heb weggevoerd uit Egypte. Als een eeuwig voorschrift moet u deze dag generatie

op generatie in ere houden. In de eerste maand moet u, vanaf de avond van de veertiende dag van de maand tot de avond van de eenentwintigste dag, ongezuurd brood eten. Gedurende zeven dagen mag in uw huizen geen zuurdeeg gevonden worden, want als iemand gezuurd brood eet zal hij van de gemeenschap van Israël worden uitgesloten, of hij nu een vreemdeling of een ingezetene is. Niets wat gezuurd is mag u eten; waar u ook verblijft, u moet ongezuurd brood eten.....En als uw kinderen u de vraag stellen: "Wat betekent deze plechtigheid?" dan moet u hun antwoorden: "Dit is een paasoffer voor de heer, omdat Hij in Egypte de huizen van de Israëlieten voorbij is gegaan; terwijl Hij de Egyptenaren sloeg, heeft Hij onze huizen gespaard".

Mattheus 22, 1-14

Koninklijk bruiloftsfeest

28 juni - Huib

Opnieuw sprak Jezus tot hen in gelijkenissen: 'Met het koninkrijk der hemelen gaat het als met een koning die een bruiloftsfeest gaf voor zijn zoon. Hij stuurde zijn slaven om de gasten te roepen die voor de bruiloft genodigd waren, maar ze wilden niet komen. Hij stuurde weer andere slaven met de opdracht: "Zeg tegen de genodigden: Kijk, ik heb mijn maaltijd bereid, mijn ossen en het mestvee zijn geslacht, en alles staat gereed. Kom naar de bruiloft." Maar ze trokken zich er niets van aan en gingen hun eigen weg, de een naar zijn akker, de ander naar zijn handel. De overigen grepen zijn slaven vast, mishandelden en vermoordden hen. De koning werd woedend. Hij stuurde zijn soldaten, liet die moordenaars ombrengen en hun stad in brand steken. Toen zei hij tegen zijn slaven: "Het bruiloftsmaal is klaar, maar de genodigden waren het niet waard. Ga nu dus naar de kruispunten van de wegen, en nodig iedereen die je maar tegenkomt uit voor de bruiloft." Die slaven gingen naar de wegen en brachten iedereen mee die ze tegenkwamen, slechten en goeden; en de bruiloftsmaal liep vol met gasten. Maar toen de koning binnenkwam en de gasten zag, merkte hij iemand op die geen bruiloftskleding aan had. Hij zei tegen hem: "Vriend, hoe ben je hier binnengekomen zonder bruiloftskleding?" Hij wist niets te zeggen. Toen zei de koning tegen de dienaren: "Bind hem aan handen en voeten en werp hem in de uiterste duisternis." Het zal daar een gejammer zijn en een tandengeknars. Immers, velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitgekozen.'

Marcus 6, 32-44

vijf broden en twee vissen

2 augustus - Ria

Ze voeren met de boot naar een afgelegen plaats, om daar alleen te kunnen zijn. Maar hun vertrek werd opgemerkt en velen hoorden ervan, en uit alle steden haastten de mensen zich over land naar die plaats en kwamen er nog eerder aan dan Jezus en de apostelen. Toen Hij van boord ging, zag Hij een grote menigte, en Hij had zeer met hen te doen, omdat ze als schapen zonder herder waren, en Hij begon hen uitvoerig te onderrichten. Het was al laat geworden toen zijn leerlingen Hem kwamen zeggen: 'Dit is een eenzame plaats, en het is al laat. Stuur de mensen weg, dan kunnen ze zelf op de hoeven en in de dorpen in de omgeving iets te eten gaan kopen.' Hij antwoordde hun: 'Jullie moeten hun te eten geven.' Ze zeiden tegen Hem: 'Moeten we voor tweehonderd denariën brood gaan kopen en hun te eten geven?' Maar Hij zei hun: 'Hoeveel broden hebben jullie? Ga eens kijken.' En toen ze het waren nagegaan, zeiden ze: 'Vijf, en nog twee vissen.' Hij zei dat ze allemaal in groepen in het groene gras moesten gaan zitten. Ze gingen zitten in groepjes van honderd en van vijftig. Hij nam die vijf broden en twee vissen, keek op naar de hemel, sprak de zegenbede uit, brak de broden en gaf ze aan zijn leerlingen om ze onder hen uit te delen; ook de twee vissen verdeelde Hij onder allen. Allemaal hadden ze volop te eten. Ze haalden twaalf korven vol brokken op, en ook wat van de vis over was. Het waren vijftien duizend man die van het brood gegeten hadden.

Marcus 14, 12 -26

laatste avondmaal

9 augustus – Mariette en Cor

Op de eerste dag van het feest van het Ongedesemde brood, wanneer het pesachlam wordt geslacht, zeiden zijn leerlingen tegen hem: 'Waar wilt u dat wij voorbereidingen gaan treffen zodat u het pesachmaal kunt eten?' Hij stuurde twee van zijn leerlingen op pad en zei tegen hen: 'Ga naar de stad. Daar zal een man die een kruik water draagt jullie tegemoet komen; volg hem, en wanneer hij ergens binnengaat, moeten jullie tegen de heer des huizes zeggen: "De meester vraagt: 'Waar is het gastenvertrek waar ik met mijn leerlingen het pesachmaal kan eten?'" Hij zal jullie een grote bovenzaal wijzen, die al is ingericht en waar alles gereedstaat; maak daar het pesachmaal voor ons klaar.' De leerlingen vertrokken naar de stad, en alles gebeurde zoals hij gezegd had, en ze bereidden het pesachmaal. Toen de avond was gevallen, kwam hij met de twaalf.

Terwijl ze aanlagen voor de maaltijd, zei Jezus: 'Ik verzeker jullie: een van jullie, die met mij eet, zal mij uitleveren.' Ze werden bedroefd en vroegen een voor een aan hem: 'Ik ben het toch niet?' Maar hij zei tegen hen: 'Het is een van jullie twaalf, die met mij uit dezelfde kom eet. Want de Mensenzoon zal heengaan zoals over hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon uitgeleverd wordt: het zou beter voor hem zijn als hij nooit geboren was.' Terwijl ze aten, nam hij een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Neem hiervan, dit is mijn lichaam.' En hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker, en allen dronken eruit. Hij zei tegen hen: 'Dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen vergoten wordt. Ik verzeker jullie: ik zal niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken tot de dag komt dat ik er opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van God.' Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg.

Johannes 13, 1-15

voetwassing, laatste avondmaal

16 augustus - Bart

Het paasfeest was ophanden. Jezus wist dat zijn uur gekomen was: nu zou Hij de wereld verlaten om naar de Vader te gaan. Voorheen hield Hij al van degenen die Hem in de wereld toebehoorden, maar nu zou Hij hun zijn liefde betonen tot het uiterste. Het gebeurde tijdens een maaltijd. De duivel had inmiddels iemand ertoe aangezet Hem over te leveren: Judas, de zoon van Simon Iskariot. Jezus, die wist dat de Vader Hem alles in handen had gegeven en dat Hij van God gekomen was en naar God zou teruggaan, stond van tafel op, legde zijn bovenkleden af en bond een linnen schort om zijn middel. Daarna goot Hij water in een waskom en begon Hij de voeten van zijn leerlingen te wassen. Hij droogde ze af met de schort om zijn middel. Zo kwam Hij bij Simon Petrus. 'Heer,' zei deze, 'gaat U mij de voeten wassen?' Jezus gaf hem ten antwoord: 'Wat Ik doe, daar heb je nu geen begrip van; later zul je het begrijpen.' Petrus hield vol: 'Nooit in der eeuwigheid zult U mij de voeten wassen!' Maar Jezus zei: 'Als Ik je voeten niet mag wassen, hoor je niet bij Mij.' 'Heer,' zei Simon Petrus toen, 'dan niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd.' Maar Jezus antwoordde: 'Wie in bad is geweest, is helemaal gezuiverd; buiten de voeten hoeft hij niets meer te wassen. Zo zijn ook jullie gezuiverd – hoewel niet allemaal.' Hij wist namelijk wie Hem zou overleveren; daarom zei Hij: 'Jullie zijn niet allemaal gezuiverd.' Toen Hij hun voeten had gewassen en zijn bovenkleden had aangetrokken, nam Hij weer aan tafel plaats en zei: 'Begrijpen jullie wat Ik gedaan heb? Jullie noemen Mij meester en Heer, en terecht, want dat ben Ik. Welnu, als Ik, jullie Heer en meester, jullie voeten heb gewassen, dan behoren jullie ook elkaar de voeten te wassen. Ik heb jullie het voorbeeld gegeven: je moet doen zoals Ik voor jullie heb gedaan.'

Johannes 21, 1-14

maaltijd aan de oever van het meer

23 augustus - Josephine

Hierna verscheen Jezus weer aan de leerlingen, nu bij het Meer van Tiberias. Dat gebeurde als volgt. Bij het meer waren Simon Petrus en Tomas (dat betekent 'tweeling'), Natanaël uit Kana in Galilea, de zonen van Zebedeüs en nog twee andere leerlingen. Petrus zei: 'Ik ga vissen.' 'Wij gaan met je mee,' zeiden de anderen. Ze stapten in de boot, maar de hele nacht vingden ze niets. Toen het al ochtend werd, stond Jezus op de oever, al wisten de leerlingen niet dat het Jezus was. Hij riep: 'Hebben jullie soms iets te eten?' 'Nee,' antwoordden ze. 'Gooi het net aan stuurboord uit,' riep Jezus, 'dan lukt het wel.' Ze wierpen het net uit en er zat zo veel vis in dat ze het niet omhoog konden trekken. De leerling van wie Jezus hield zei tegen Petrus: 'Het is de Heer!' Zodra Simon Petrus dat hoorde, schortte hij zijn bovenkleed op – meer had hij niet aan – en sprong in het water. De andere leerlingen kwamen met de boot en sleepten het net vol vis achter zich aan. Ze waren niet ver van de oever, ongeveer tweehonderd el. Toen ze aan land kwamen zagen ze een vuurtje met vis erop en brood. Jezus zei: 'Breng ook wat van de vis die jullie net gevangen hebben.' Simon Petrus ging weer aan boord en trok het net aan land. Het zat vol grote vissen, welgeteld honderddrieënvijftig, en toch scheurde het niet. Jezus zei tegen hen: 'Kom, eet iets.' Geen van de leerlingen durfde hem te vragen wie hij was, ze begrepen dat het de Heer was. Jezus nam het brood en gaf hun ervan, en hij gaf hun ook vis. Dit was al de derde keer dat Jezus aan de leerlingen verscheen nadat hij uit de dood was opgestaan.

Format:

Lezen van Bijbel tekst (door begeleider of deelnemer)

Korte toelichting op de tekst door begeleider

Gesprek met deelnemers, met aandachtspunten:

1. aantal deelnemers (OLVA/geloofsgemeenschap)
2. welke elementen in het bijbel verhaal kregen de aandacht. welke minder?
3. werden er verbanden gelegd met andere bijbelverhalen, zo ja welke?
4. waren er associaties met beleving van maaltijden nu?
5. werd er een relatie gelegd met eucharistie en de beleving ervan nu?
6. zou deze tekst gevolgen moeten hebben voor de wijze van vieren in onze liturgie?
7. inspireerde deze tekst, en zo ja tot wat?

Afsluiting en uitnodiging deelname volgende keer

Kort verslag door begeleider. Svp naar a.van.es@planet.nl